

СЕКЦИЈА ЗА ЗООНОЗЕ
СРПСКО ВЕТЕРИНАРСКО ДРУШТВО
ВЕТЕРИНАРСКИ СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИ ИНСТИТУТ “ЗРЕЊАНИН”

СИМПОЗИЈУМ
ХVI ЕПИЗООТИОЛОШКИ ДАНИ СРБИЈЕ
SYMPOSIUM XVI EPIZOOTIOLOGY DAYS OF SERBIA

ЗБОРНИК
КРАТКИХ САДРЖАЈА
- BOOK OF ABSTRACTS -

Хотел "Војводина" - Зрењанин
06. - 07. новембар 2014. год.

Издавач / Publisher

Секција за зоонозе / Section for Zoonoses
Српско ветеринарско друштво / Serbian Veterinary Society

за Издавача / for the Publisher

Проф др Брана Раденковић Дамјановић

Главни и одговорни уредник / Editor in Chief

Др Тамаш Петровић, виши научни сарадник

Технички уредник / Technical Editor

Др Тамаш Петровић, виши научни сарадник

Штампа / Printed

SAGITTARIUS D.O.O. *Суботица*

Тираж / Copies: 200 примерака

ISBN 978-86-83115-25-9

ОРГАНИЗАТОРИ / ORGANISERS

СЕКЦИЈА ЗА ЗООНОЗЕ СВД
ВЕТЕРИНАРСКИ СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИ ИНСТИТУТ “ЗРЕЊАНИН”

СУОРГАНИЗАТОРИ и ПОКРОВИТЕЉИ / CO-ORGANISERS

МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ И ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ
УПРАВА ЗА ВЕТЕРИНУ

ГЕНЕРАЛНИ СПОНЗОР / GENERAL SPONSOR

NOACK & Co South East d.o.o.

СПОНЗОРИ / SPONSORS

PROVET d.o.o
EKOSAN d.o.o
MARLO FARMA d.o.o
FISH CORP. 2000 d.o.o

ДОНАТОРИ И ПРИЈАТЕЉИ СИМПОЗИЈУМА / SYMPOSIUM DONORS AND FRIENDS

KRKA-FARMA d.o.o. Beograd
VETERINA.INFO

ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР / ORGANIZING COMMITTEE

Председник: др Тамаш Петровић
Секретари: др Дарко Бошњак, Ђорђе Јанку, проф. др Брана Раденковић-Дамњановић
Технички секретар СВД-а: Катарина Вуловић

ПРОГРАМСКИ И НАУЧНИ ОДБОР / SCIENTIFIC COMMITTEE

Тамаш Петровић, Мирослав Валчић, Иван Павловић, Соња Радојичић, Зоран Дебељак, Милош Петровић, Сава Лазић, Снежана Радивојевић, Бојана Гргић, Будимир Плавшић, Ђорђе Јанку, Александар Поткоњак

СЕКРЕТАРИЈАТ / SECRETARIAT

Александар Живуљ, Миланко Шеклер, Александар Томић, Тибор Молнар, Мирољуб Дачић, Славонка Стокић Николић, Слободан Станојевић, Слободан Максимовић, Драган Рогожарски, Милена Живојиновић, Милијана Нешковић, Братислав Кисин, Зоран Раичевић, Владимир Полачек, Ненад Јовановић, Бранка Видић, Бојана Гргић, Снежана Радивојевић, Божидар Љубић, Снежана Медић, Влада Теодоровић, Миленко Стеванчевић, Будимир Плавшић, Јелица Уселац, Ђорђе Јанку, Мирослав Ђирковић, Добрила Јакић-Димић, Дарко Бошњак, Мишо Коларевић, Милица Лазић, Марко Филиповић, Милош Петровић, Зоран Рашић, Слободан Илић, Љубомир Милић, Петар Миловић, Миодраг Николић.

ПОСЛЕДЊИ СЛУЧАЈ БЕСНИЛА КОД ДОМАЋЕ ЖИВОТИЊЕ У СРБИЈИ – МАЧКА БР. 178/2012

Лалошевић Д.¹, Сарих М.², Николић Г.², Ивановић Н.¹, Обрадовић Н.¹, Лазаревић-Иванц Љ.¹,
Станков С.¹, Врањеш Н.¹

1. Пастеров завод, Нови Сад, Србија
2. Завод за јавно здравље Пожаревац, Србија

Кратак садржај

Иако је постекспозициона или постинфективна профилакса беснила после уједа заражене животиње, када се примени правилно и на време, данас ефикасна 100%, уколико се симптоми енцефалитиса развију, леталитет је такође 100%. Атипична клиничка слика беснила, тешкоће у дијагностици, те избегавање обавезне превентивне вакцинације ветеринара могу довести до драматичних ситуација у епизоотиологији и епидемиологији беснила. Износимо опис последњег случаја беснила мачке у Србији код кога су се сустигли сви наведени проблеми који су ипак успешно решени правилном применом профилактичких мера.

У граду П. практични ветеринар прегледао је мачку и ординирао терапију. Међутим, дошло је до погоршања стања иако слика није била типична за постављање дијагнозе и наредне ноћи је угинула. Како је мачка за време прегледа ујела ветеринара, мада је озледа била лака, послата је у Пастеров завод. Микроскопским прегледом који је урадио шеф лабораторије, није утврђено беснило али је због сумње преглед истог дана поновљен. Сутрадан ујутру микроскопски преглед је поновљен трећи пут и није доказано беснило. Урађена је и изолација на култури ћелија, међутим, код примоиzolације такође је резултат био негативан. Са супернатантом културе урађена је субпасажа и тек тада је доказано беснило, што је потврђено и изолацијом у биолошком огледу. Други дан после озледе надлежни епидемиолог успео је да наговори ветеринара да прими профилаксу беснила. Међутим, после негативног микроскопског налаза ветеринар је на своју руку прекинуо протокол вакцинације. Тек када је доказано беснило, вакцинација је завршена и доказан одговарајући титар антитела. Да је био превентивно вакцинисан, у случају озледе од бесне животиње примио би две бустер дозе вакцине, а у овом случају морао је да прими имуноглобулин у рану и четири дозе вакцине, као и да чека резултат титра антитела.

У Србији постоји законска легислатива која се односи на профилаксу беснила професионално угрожених категорија, међутим, није доследно регулисано ни санкционисано њено непридржавање. Вакцинофобија која де факто постоји код многих који морају бити превентивно вакцинисани, доводи до непходности примене и вакцине и хиперимуног серума у инцидентним ситуацијама, као и далеко већег стреса који би били избегнути применом превентивне вакцинације и периодичне контроле титра антитела лица професионално експонираних беснилу. У земљама западне Европе, где је силватично беснило практично искорењено, и даље се дешавају инцидентне ситуације захваљујући пропустима у контроли

¹ Проф. др Душан Лалошевић, др Срђан Станков, мр Ненад Врањеш, лекари, Немања Ивановић, Немања Обрадовић, ветеринари мастери, мр Љиљана Лазаревић-Иванц, биолог, Пастеров завод Нови Сад, Хајдук Вељкова 1, 21000 Нови Сад, Србија, pasteuri@eunet.rs
² Др Милорад Сарих, др Горан Николић, епидемиолози, Завод за јавно здравље, Јована Шербановића 14, 12000 Пожаревац, Србија
Рад је реализован по пројекту ТР31084 који се финансира од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

промета животиња и експозицији људи који као туристи бораве у земљама где је беснило и даље ензоотско. Успех у примени оралне вакцинације лисица у Србији никако не би смео бити још један изговор за одбијање вакцинације професионално експонираних лица, јер управо у ситуацији смањене опасности могући су пропусти који се код беснила не могу исправити.

Кључне речи: Беснило, дијагностичка испитивања, вакцинација, ветеринари, Србија

THE LAST RABIES CASE OF DOMESTIC ANIMAL IN SERBIA – CAT NO. 178/2012

Lalosevic D.¹, Saric M.², Nikolić G², Ivanovic N.¹, Obradovic N.¹, Lazarevic-Ivanc Lj.¹,
Stankov S.¹, Vranjes N.¹

1. Pasteur Institute, Novi Sad, Serbia

2. Public Health Institute, Pozarevac, Serbia

Summary

Although the post exposure or post infective prophylaxis of rabies after the bite of an infected animal, when administered properly and in time, is nowadays 100% efficient, in cases of developing symptoms of encephalitis lethality is also 100%. Atypical clinical picture of rabies, difficulty in diagnosis and the avoidance of mandatory preventive vaccination of veterinarians can lead to a dramatic situation in the epizootiology and epidemiology of rabies. We present a description of the last case of cat rabies in Serbia, whereby all the mentioned problems were noted, and still successfully resolved by the proper application of prophylactic measures.

In the city of P. practical veterinarian examined the cat and prescribed the therapy. However, there was deterioration, although the images were not typical of the diagnosis, and cat died this night. Because the cat had bitten the veterinarian during the review, although the injury was easy cat was euthanized and sent to the Pasteur Institute Novi Sad for examination. Microscopic examination of the brain in the laboratory did not found confirm rabies but because of the suspicion, examination on the same day is was repeated. The next morning microscopic examination was repeated a third time and did not prove rabies. Viral isolation on cell culture was done, but result was negative too. With the culture supernatant a subculture was performed and only then was rabies confirmed by the isolation of rabies virus in a biological assay. The second day after the injury, the competent epidemiologist managed to convince the veterinarian to receive rabies prophylaxis. However, after a negative microscopic finding, veterinarian decided to stop the vaccination protocol. Only when rabies diagnosis had been proven in the cat, vaccination was completed and the adequate antibody titre demonstrated. If he had been preventively vaccinated, in the case of injury to a rabid animal, he would have received two booster doses of the vaccine, but in this case he had to receive the immunoglobulin in the wound and four doses of vaccine, and to wait a the result of the antibody titre.

In Serbia, there is a legal framework that relates to rabies prophylaxis of professionally vulnerable groups. However, it did not consistently regulate or recognize their non-compliance. Vaccine phobia that de facto exists among many that must be preventively vaccinated, leading to the necessity of the application of the vaccine and hyperimmune serum in case of an emergency, as well as a far greater stress that would be avoided by the application of preventive vaccination and periodic control of the antibody titer of persons occupationally exposed to rabies. In Western countries, where sylvatic rabies has been practically eradicated, human rabies cases continue to occur due to control failures in trade of animals and human exposure to the tourists staying in countries where rabies remains enzootic. Success in the implementation of oral vaccination of foxes

¹ Prof. Dr. Dusan Lalošević, Dr. Srdjan Stankov, MSc. Nenad Vranjes, doctors, Nemanja Ivanovic, Nemanja Obradovic, veterinarians masters, MSc. Ljiljana Lazarevic-Ivanc, biologist, Pasteur Institute Novi Sad, Hajduk Veljkova 1, 21000 Novi Sad, Serbia, pasteuri@eunet.rs.

² Dr. Milorad Saric, Dr. Goran Nikolić, Epidemiologists, Division of Public Health, Jovana Šerbanovića 14, 12000 Pozarevac, Serbia.

The presented work is part of the research done in the project TR31084 granted by the Serbian Ministry of Education, Science and Technological Development.

in Serbia must not be an excuse for refusing vaccination by professionally exposed persons, because just in a situation of reduced risk are possible omissions that in case of rabies cannot be cured.

Key words: Rabies, diagnostic results, vaccination, veterinarian, Serbia